

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Forskrevet (Danske Klassikere)

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 138. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann14val-shoot-idm140708763422416/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

Nej! endnu ikke! svarede Gerhard.

Bravo! Det er rigtigt! Videre! –

Gerhard læste:

»Om Morgenen er Prinsessen ikke ved min Side. Jeg vil staa op, mine egne Klæder er borte. Jeg tager den skarlagenrøde Kammerherreuniform paa; men Guldkronen lader jeg ligge – formodentlig af et medfødt Instinkt for det Komiske. Jeg vandrer omkring i Galleriet, der nu synes mig noget afslidt; jeg kommer ned i den tomme Thron- og Concertsal; den er øde og støvet, og Nodepultene ser ud, som havde de Katzenjammer. Da jeg vil gaa ud af Salen, raaber en Stemme efter mig: Hr. Gerhard! Jeg vender mig; det er min Husholderske, Jomfru Scheidewasser. Vil Herren ikke have sin Frokost? spørger hun. Gaa Pokker ivold! svarer jeg. Saa stikker jeg Hovedet ud af et Vindu og ser en underlig By – som en gammeltysk Rede – med krogede, snevre Gader, der alle munder ud i Torvet nedenunder Slottet. Der er fuldt af Folk, Vagt, Politibetjente og Gadedrenge. Et Tog kommer fra den nærmeste Gade. Ceremonimestren i Spidsen. Straks efter ham trækker fire af de gamle Vægtere en bagbunden Mand afsted. Jeg ser paa Manden og kender med Forfærdelse mig selv. Jeg raaber ned: Men saa slip ham dog! Det er mig, det er mig! – Men min Stemme kan ikke høres igennem Larmen af Gadedrengene, og jeg kan ikke røre mig af Pletten. Nu paabyder Ceremonimestren Tavshed og læser op af et stort Papir: Eftersom den falske Prins Henrik er kommen her til Byen og vil gøre sin Ret gældende – og eftersom sligt er en uhørt Frækhed, da den rigtige Prins Henrik alt igaar – 12, Middag, Slet – er viet til Prinsessen – og eftersom det høje Par nu formentlig er Mand og Kone og ikke af nogen Malefikant bor forstyrres i deres kongelige Højheders Hvile – saa kendes herved af Slotsloven for Ret: at den falske Prins Henrik ufortøvet bør hænges ved sin Hals indtil han er dod! Fiat justitia! Trommehvirvler og Gadedrengenes Hurra. Og jeg ser, med en isnende Fornemmelse af Samvittighedsnag og Skræk, lammet som jeg er paa Hænder og Fødder, hvorledes denne Mand føres op ad Stigens Trin til en høj, uhyggelig Galge – den Galge, hvori jeg rettelig skulde være hængt.

Og som han nu, askegraa i Ansigtet, vender Øjnene op til